

KOPPÁNY ATTILA RAJZA

Hogyan is születik az a kategória...?

(II.)

Meglehetősen nagy izgalommal várt nap volt ebben a hónapban a tizennyolcadika. Ezen a napon tartották meg a hallgatók a tanulóköri, illetve alapszervezeti gyűléseket, amelyeken pontozásos alapon javaslatot tehettek társaik ösztöndíjára, kategóriába sorolására.

A jó és minden részletre kiterjedő előkészítő munka eredményeképpen a javaslatlétel mindenütt rendben és kelendő komolysággal történt meg. A hallgatók érettségiről és politikai megfontoltságáról tettek bizonyosságot — a várakozásnak megfelelően, de mégis kellemes meglepetést okozva. Történhetett volna jó néhány incidens is, hiszen személyekre menő, nem kis jelentőségű ügyről volt szó, de egy-két apró komolytalanságot, fegyelmezetlenséget leszámítva a tanulóköri gyűlésekre a tárgyalással, a fegyelem és az igazságosság volt a jellemző.

Minimális volt az előnytelenebb kategóriába való sorolás is, ami azt igazolja, hogy a hallgatók nem közömbösen, elvételről, vagy csak „jószívuságból” pontozták, hanem minden esetet mérlegelve.

Némi nyugtalanság csak a társadalmi ösztöndíjasok körében mutatkozott, ennek azonban az az oka, hogy a társadalmi ösztöndíjra vonatkozó rendelet jelent meg legkésőbb, s a tapasztalatok szerint a vállalatok még nem készültek fel eléggé az ezzel kapcsolatos feladatokra.

Altalános problémát jelen-

tett az, hogy miért kellett a reggelt megszüntetni, sőt az is, hogy a kevés büfé miatt nyolc óra előtt egész egyszerűen nem lehet megregnézni. (E probléma megoldására már történtek intézkedések, kollégiumi büfék állnak majd rendelkezésre — eddig nemcsak délután, hanem kora reggel is. A közeljövőben — a Pest-budai V. V.-tal való megállapodás szerint — büfét kap a Vásárhelyi és a Rózsa Ferenc kollégium.)

Mindent egybevetve, jól sikerültek, eredményesek voltak az alapszervezeti gyűlések. Most már a Diákjóléti Bizottságok munkájára, s méginkább — a dékáni jóváhagyás után — az eredményhozatalra kell fordítani a figyelmet.

B. T.

Német mérnökgeológusok

Tíztagú weimari cseretanulmányi csoport tanulmányozta tíz napon át Magyarországon fontosabb mérnökgeológiai látványosságokat, és néhány kőbányáját.

A Hochschule für Architektur und Baustoffkunde két oktatóból és nyolc hallgatóból álló tanulmányi csoportja, melyet ez évben is a BME Asvány- és Földtani tanszéke patronált, kirándulási során bejárta a Balaton-felvidéket és a jósvafői karszt terület barlangrendszerét is.

Gólyabál

EGYETEMÜNK R-T-H-E-ÉPÜLETEIPEN OKTÓBER 4-ÉN ISMÉT MEGRENDEZÉSRE KERÜL A HAGYOMÁNYOS GÓLYABÁL.

AZ EST MÚSORAIBÓL: VIDÁM GÓLYA-AVATÁS — ATLAS, KÉSMÁRKI MARIKA, KOVÁCS KATI — PREMIER. (R+S) — BALOGH KÁROLY NÉPI ZENEKARA — HÁRFAZENE.

MEGHÍVÓK KAPHATÓK A KISZ-BIZOTTSÁGON.

7 10.020

a jövő MÉRNOKE

A BUDAPESTI MŰSZAKI EGYETEM LAPJA

XVI. EVFOLYAM, 25. SZÁM

ARA: 40 FILLER

1969. SZEPTEMBER 27.

„LAKÁS-CSERE”

LEZAJLOTT a költözködés. A Műnch vegyész fiai a Martosba települtek át, a Martos gépész lányai a Műnchbe. A település eredményeképpen mindkét kollégium koedukált és egyben kari jellegű öltött. Ami igen helyes és régebb óta kívánatos dolog, de minden kívánatoságá ellenére nem okozott osztatlan lelkesedést „illetékes” körökben. Az illetékes körök természetesen a kollégisták — mindkét nem-ből.

Mindkét nem nemet mondott eleinte, sőt a sima „nem”-nél kacifántosabb kifejezések is elhangzottak.

A szalonképes és -képtelen tiltakozásoknak töbrendbeli oka volt. Kapásból említek néhányat.

Most mondd, mitől lesz koedukált az Irinyi? Attól a 120 lánytól? Hiszen az csak egy kis sziget a fiú-tengerben.

És mitől kari a Stoczek? Jó, idejönnek a vegyész srácok. És? Van még legalább száz egyéb karos.

Közös rendezvény? Na, na. Eddig se ugráltak értünk, pedig szomszédokban voltunk. „Külső” lányok előnyben! Ez a jelszó.

Közös tanulás? Hát nem mondok, szegény lányoknak jól jön helyben egy kis szellemi elsősegély, de most menjek végig a folyosón egy szál törölközőben!

Az még hagyján, hogy a közös tanulás egyszerű lehetőségét úgy szórják elénk, mint éhes disznónak a kukoricát, istenkém, megszoktam, hogy kicsit gyépésnek néznek, de hogy se fregoli, se mosógép, se centrifuga, se egy kis fesztelen mázkalás, csak részletés, ne-hogy hálióingben meglássa-nak?! Ez már...

Nem is mondom tovább. Sok kifogás van még. Hogy oldódik meg a kollégiumi önkormányzat kérdése? Egyenlő eséllyel indulnak-e majd a fiúk és a lányok a vezetésben?...

A költözködés mégis megtörtént. A MARTOS és a Műnch kolesz itt áll immár egy szál koedukációban és kari jellegben.

A Stoczek utcában enyhén szólva zürös világ fogadja mostanában az embert. Festők itt, mázolók ott, csöbrök, létrák, meszelők, a lift mellett emeletenként cédulák: Lányok, aki még nem takarított, jelentkezzen a... szobában. (A festés utáni takarítást ugyanis a helyben lakó lányok vállalták el.)

Atyám! Mi van itt?!

Semmi különös, csak egy nagytakarítás, amire négy év után kétségkívül szükség volt nemcsak esztétikai, hanem egészen elemi egészségügyi szempontokból is.

De miért éppen most?

AZ IGAZGATÓNŐ, Krusslák Ferencné, válasza ugyan-csak kérdés.

— Ha most nem, mikor? Négy év óta ez a szép és modern épület szűnet nélkül csak használatot, előbb-utóbb le-robban. Lesz még vagy két kellemetlen hetünk, de aztán meg lehet nézni. Az IBUSZ augusztus 28-ig vette igénybe a kollégiumot, csak ezután lehetett hozzáfogni a festéshez. Ami a munkát végző vállalatot, illetve annak kezdeti munkatempóját illeti, azt egy lassan beidegződött kézlegyintéssel el lehet intézni. Néhány erősebb lépés kellett ahhoz, hogy most már gyorsabban menjen. Októberben kész lesz, friss lesz, tiszta lesz a kollégium, s még mindig jobb, hogy

most hozzák rendbe, mintha ugyanez vizsgaidőszakban zajlik.

Ez ugyan nem vizsgatizálás, de a kollégistákat, akik minduntalan munkásokba és festékes-csöbrökbe ütköznek és egykor szobából a másikba vándorolnak, mint a költöző madarak — de talán megértőbben viselik el a szenvedéseket, amelyeket korántsem a kollégium vezetősége zúdítt rájuk. A felújításra, karbantartásra idő kell. De hol ez az idő, ha a Martos Flóra Kollégium augusztus végéig Hotel Akadémia néven szerepel? (Ha ehhez hozzácsapom még azt is, hogy a hallgatóknak már a szigorlatok idején útilaput kötnek a talpára az IBUSZ miatt, akkor egészen primitív szintű számítások alapján is az az eredmény jön ki, hogy a kétségkívül tekintélyes bevétel nem ér annyit, mint a hallgatók nyugalma. Nem volna szabad a szigorlati időt megbolygatni, s időt kellene hagyni a kollégium rendezésére is, hogy ne a tanévben legyen felfordulás. Vagyis kurtítani az IBUSZ-igénybevétel idejét, még ha ez bevételekkeléssel is jár. Ugyanez vonatkozik a Műnch Kollégiumra is, amely nyáron Hotel Universitas névre hallgat.)

Az IBUSZ-problémán és a festés-nagytakarítás kellekein átveszve, a következőket tudtuk meg.

A VEGYÉSZ fiúk két és fél emeletet foglaltak el. Nincs különösebb kifogásuk az új lakóhely ellen, bizonyos fokig jobban is jártak a cserével, mert a szobák kényelmesebbek, több a rakodóhely, az egyetem is közelebb van, olykor néhány lépés is számít. De nem tetszik, hogy csak déltől este nyolcig van látogatás. A Műnchben szinte korlátlan (!), reggel héttől este tizenegyig. Egy ötödéves fiú bána-tosan jegyezte meg: Egy héten kétszer van este hétig laborgyakorlatunk, mire hazakerünk és eszünk valamit, már vége is a látogatási időnek.

A félemeletnyi fiúnak (fent a harmadikon) mellékhelyiség gondjai vannak. Mert rendben van, hogy oda a király is gyalog jár, de azért egy emelettel lejjebb futni? Már pedig nincs más megoldás. A kollégiumot teljes egészében lányok számára tervezték, híre-hamva nem volt még akkor a koedukáció-nak.

Az Irinyi utcában is van gond, s rögtön elsőként és mintegy vizsgatul a vegyész-fiúk számára azt mondom el, hogy itt viszont a lányoknak nincs még mosógép, centrifuga, vasalószoba, nincsenek olyan egészségügyi berendezések, mint a Martosban, és nincs még egy sereg olyan apró kényelem, amit a régi helyen megszoktak. Például kis rejtett fregoli a szobákban, nagy tükrök a szekrényajtóra szerelve, kisebbek a beépített szekrények is és így tovább.

VOLT EGY NAGY adag félelem is a „sziget”, illetve az elszigeteltség miatt. A lányok a harmadik emeletet kapták meg, szinte közreszorítva a „fiús” emeletektől. A fesztelen mozgás, az otthonosság — megszűnt. Mi hát a jó abban, hogy a gépészlányok itt vannak?

A lányok véleménye a következő.

— Először is az a jó, hogy együtt van a gépészkar. Ed-dig, akármennyit is voltunk együtt az egyetemen, úgy még-regetűnk egymást, mintha más bolygón élnénk. Ennek itt vége lesz.

Jó az is, hogy kellemesen csalódtunk. Kár volt félni. A fiúk olyan kedvesen fogadtak bennünket, hogy azt el se lehet mondani.

A kollégium azonnal megpróbálta legalább részben pótolni mindazt, amit a Stoczek-ben megszoktunk. Kaptunk a szobába szárítót, a folyosón nagy tükröket (minden szekrénybe ugyanis nagyon költsé- ges lett volna a beszerelés, ezt megértjük). Kértünk a folyo-sóra valami szép futószőnye- get, megkaptuk. Ami még hiányzik, az a mosási és vasa-

munkaidő után, jóskán este juthat el a kollégiumba. Örül-nek a lányok annak is, hogy helyben van szórakozási lehet-ség. Legfőképpen azonban annak, hogy a híresztelések és várakozások ellenére nem jár-tak rosszul a kollégiumcsere-vel. Bosszantó dolog persze itt is akad. Ennek a hatalmas in-tézménynek, akár a Martos-nak, csak augusztus végétől van alkalma arra, hogy rendbe hozzák, „tisztába tegyék” — méghozzá csak részletekben és az éppen adott munkaerő-ka-pacitástól függően. Hol egyik,

Jakó Júlia és Tírpák Margit a Műnch Kollégium új lakói

Ismerkednek a Martossal a fiúk

lasi lehetőség. A műszaki osztály most vizsgálja felül, hogy itt az emeleti tussolóhelyiségben hogy lehet a legcélszerűbben és legbiztonságosabban megoldani ezt a problémát. (Hízen vizes helyiségekről van szó, ahol életkérdés áram-mal működő berendezések biztonságos üzemeltetése.)

AZ IS JÓ, hogy a látogatási idő hosszabb. Ennek különösen azok a menyasszonyok örül-nek, akiknek vőlegénye már komoly dolgozó, tehát csak

hol másik emelet fordul fel egy időre, ami semmiképpen sem üdvös a bentlakó számára.

Ha sikerül ezt a kérdést megoldani: fiúk-lányok számára egyaránt megfelelő házi-rendet kialakítani; összhangot teremteni az együttlakásban, tanulásban, szórakozásban — akkor biztos, hogy a koedukált és kari kollégiumok lakói nem-csak szálláshelyet, hanem ott-hont is kaptak.

— bíró —

Filmklub és filmesztétika...

Hírünk még csak az előzetes előzetese. Ebben az évben a filmklub igen szép terveket szándékozik megvalósítani. Indul egy tizenkét előadásból álló éves sorozat. A sorozat célja: igazolni és illusztrálni a filmnek mint művészetnek a létjogosultságát. Azaz olyan alkotásokat láthatunk, amiket csak és kizárólag csak a film nyelvénél, művészi és forma-észközeivel lehet kifejezni. Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a filmklub mellett megindul egy filmesztétikai kör.

Ide, gondolom, bárki jelentke-zhet, aki úgy érzi, hiányosak

a filmről vallott elképzelései, nézetei. Mivel első alkalommal próbálkozunk az egyetemen ilyesmivel, terveit is inkább meg csak kerettervek. Szándékunkban áll megismertetni az érdeklődőket a filmesztétika alapjaival. Hogy nézzünk film-et? Kis filmtörténet! Nagy irányzatok, nagy rendezők! Bekapcsolódni az Egyetemi Színpad sorozataiba. És még egy: A nálunk forgalmazott legkiválóbb filmeket akár részben. akár egészben levetí-teni a klub ill. kör tagjainak. Sorra kerül minden nagyobb rendező és minden nagyobb iskola.

— szerző —

Címzetes egyetemi tanári és docensi címek adományozása

Egy ember gyásza is nagyon fájdalmas. Egy nemzet gyásza, a vietnami népé, acélosító erő. Kell, hogy az legyen. A további harchoz, kitaráshoz. Az elnöki végrendeletében volt: — Ne gyászoljatok, ne rendezetek nagy temetést. Nincs rá idő! A győzelembe vetett hitet hagyta örökül.

nőkük elindult. Láta az ösvényeket, amiket róla neveztek el. Ezek azok, amiket az amerikai felderítők nem tudnak megtalálni soha a dzsungel rejteteiben. Élt át öt-hatórakészítés légitámadást, derékig vízben egy rizsföldi gát aljában. Félelem? Fejtelenség? Nem. A konvoj fegyverzetten szét-szóródott, és a bombák vijjogására mellett véget nem érő gitár-énekkoncert kezdődött. Hogy miről szólnak ezek a dalok? Nemigen lehet lefordítani. Arról, hogy egy konvoj elindul északról, hogy délre szállítson fegyvert, élelmet. Erőt ad hozzá az, hogy azon a területen járnak, ahol az elnöki született...

Egész élete példa volt a fardhatatlan, acélos kitarásra. Peregnek a filmkockák... Részszedővel beszélget, stratégiai tervet vitat meg, Holdújévkor körtáncot jár a kisikkal. Éhezik a bőrtömbben, házának teraszán olvas. És beszél: kongresszuson, bunkerban, hegyoldali pihenőn. És akik beszéltek vele: Bognár Róbert, ELTE-hallgató tagja volt annak a küldöttségnek, amely a Vietnámi Vasárnapok munkáiból nyert összeget vitte Hanoiába. Száladójukban felkereste őket egyik nap az elnök. Személyesen mondott köszönetet nekik. Ho Si Minh egyszerű, fakult, két ingben járt. Saját maga sodorta olcsó cigarettáit kopott dohánydobozából. Meglehető puritánság. És meglehető volt az érdeklődés, amivel faggatta a diákokat. Milyen a magyar egyetem, ahol tanulnak? Nősek? Hol akarnak dolgozni? Mit tudnak a vietnami nép harcáról? Szeretik-e a gyermekeket? Bognár Róbert és társai számára még most is meleg, és megható a visszaemlékezés. Az ajándékot jelképesen egy nagygyűlésen adták át.

Egy másik alkalommal bunkerban várta a légitámadás végét. Két óregasszony ült ott. Megszóltatták az idegenc. Beszélgetni kezdtek. Kiderült, az elnök volt két közvetlen munkatársával beszélget a magyar tudósító. Félelem? Nyoma sem volt ilyennek. Ho Si Minh-ről beszéltek. Nem túlzás az a 3600-as szám. Ennyi amerikai gépet lőttek le Vietnámban. Az elnök szigorúan ragaszkodott hozzá, hogy a repülőgépek száma is közöljék. Ami annyira szétégett, vagy elsüllyedt, az nincs is benne ebbe a három ezer hatzárba. Nem lehetett ugyanis a számát leolvasni. És mikor lesz vége a harcoknak? Nem tudni. De: „Bármilyen nehézségek és nélkülözések árán, de népünk győzni fog” — mondotta Ho Si Minh. Ez volt a jelszava is annak a szemináriumnak, ami egyetemünkön lezajlott, és ahol ezek az élmények, emlékek elhangzottak.

terem, ahol lezajlott az ünnepség, négyszáz ember fogadott be. A kezdéskor már hétszázan szorongtak, a gyűlés végén pedig több, mint ezren... Fejlethetetlen élmény, és hangulat. Diósi László újságíró nem találkozott személyesen Ho Si Minh-hel, de abban a tartományban járt, ahol az elnök született. Az emberek büszkék arra, hogy itt laknak, itt harcolnak, ahonnan szeretett el-

Műltö befejezéseként Török Imre, egyetemünk KISZ-titkára javaslatára, a jelenlevő diákok, állami, és pártvezetők melegen üdvözölték, és együttérzésünkről tanúszkodó táviratot küldtek a vietnami népnél. Seszták A.

A második évnyitó szeptember tizenötödikén a Győri Közlekedés és Távközlési Műszaki Főiskolán. Nem, nem Győrben. Az még messzebb van. A BME testvéri gondoskodása jóvoltából a Diszteremben. Itt várakozott a százhatvan első, hogy esküt tegyen és nyilvános rendes polgára legyen a Főiskolának.

Az elnökségben helyet foglalt Lénárt József, a KPM személynézetű fősztályvezetője, Harmati Sándor, a MAV vezérigazgató-helyettese, Lombos Ferenc, a Győr-Sopron megyei tanács elnöke, Dr. Csernitsky Gyula, a győri városi tanács vb-elnöke, dr. Orosz Árpád docens, az építőmérnöki kar dékánhelyettese, dr. Orosz Zoltán, a BME gazdasági főigazgatója és Szijártó László, a főiskola igazgatója.

Dr. Orosz Árpád dékánhelyettes megnyitja után Szijártó László igazgató beszámolója következett. Örömeinek adott kifejezést, azért mert ha sok nehézség és akadály árán is, de sikerrel zárult az első főiskolai év. Ez az első új típusú főiskola Magyarországon. Eredmények, hagyományok nélkül kellett megtalálni a profilját, eltalálni az oktatás helyes arányát, megépíteni az alapokat. Az innen kikerülő szakemberekre nagy szükség lesz. Iparunkban a technikus és a tervező, kutató-mérnök közé szükség van egy kivitelező, fenntartó, műszaki irányító apparátusra. Ezek lesznek az üzemmérnökök. Egy év mérlege: — Tavaly indult az első évfolyam a BME Szerb utcai épületében 124 hallgatóval. Év végre 111-en maradtak 2.95-ös átlaggal. Ez nem magas, de sok körülmény járult ehhez hozzá. Jegyzethiány, helyhiány, szét-szórtság. Hiszen még a tanterv is évközben módosult, alakult. Ugyhogy ez a majdnem három-éveses átlag igen kemény, szívós munkát takar. — Külön köszönet az Építőmérnöki kar oktatóinak a sok segítségért, és a BME-nek mindennemű gondoskodásért.

Milyen lesz az új oktatási év? Elkészülnek a jegyzetek, minden tárgyat kiváló nagy gyakorlattal rendelkező mérnök-tanár oktatja majd. A vasút-, út-, hidépítési és fenntartási szakok mellett új szakot indítunk, vasútgépészeti szakot. Teljes egészében a főiskola birtokába kerül a Szerb utcai épület. A mérések és a laboratóriumi gyakorlatokhoz ez évben is nagy segítséget ad a BME és a KPM. Nagyon jó az együttműködés Győr városával. A főiskola is hozzájárul ahhoz az ünnepségsorozathoz, ami a város két-százéves jubileumát fogja reprezentálni. Reméljük, a győri főiskola hallgatói kiváló szakemberekként fogják majd megállni helyüket, hisz minden lehetőség megteremtődött hozzá. Szijártó László igazgató beszámolója után került sor az eskütelre. Es, hogy a Közlekedés és Postaügyi Minisztérium segítségével közvetlenebb és eredményesebb legyen Szocialista Szerződés aláírására került sor a KPM és a Győri Főiskola között. Ez a szerződés, melyet Lénárt József elvtárs és Szijártó László elvtárs írtak alá — minden valószínűség szerint mindkét fél részére eredményeket és pozitívumokat fog jelenteni. Mire a tudósítás az évnyitóról újságunkban megjelenik, már a szorgos, tevékeny hétköznapiak élik a főiskola hallgatói, oktatói. Sok sikert és jó munkát kívánunk nekik a BME nevében az 1969/70-es tanévhez. Seszták Agnes

A művelődésügyi miniszter-helyettes a közelmúltban egyetemi docenssé nevezte ki: Dr. Molnár Zoltán mb. docent, a Villamosmérnöki kar épületgépészeti; Takács Ferenc mb. docent, a Vezetéknévkül Híradástechnikai; Ipsits Imre mb. docent, az Automatizálási tanszékére; Neményi Norbert mb. docent, a Politikai Gazdaságtan tanszékére; Bodnár István mb. docent, a Filozófia tanszékére; Dr. Belley Sándor igazgatót, a közlekedés-mérnöki kar Gépármművek tanszékére; Neményi Norbert egyetemi docent, a Politikai Gazdaságtan II. tanszékére. Dr. Magyar József egyetemi tanárt, a Villamosmérnöki kar Géptan tanszékéről a gépész-mérnöki kar Gépelemek tanszékére helyezte át, egyidejűleg 5 évi időtartamra megbízta a tanszékvezetői teendő elállításával. Zalka András egyetemi tanár korábbi megbízását meghosszabbítva 1974. július 30-ig megbízta a gépészmérnöki kar Mezőgazdasági Géptan tanszék tanszékvezetői teendő elállításával, és másodikúszu egyetemi tanári állását főállású egyetemi tanári munkaviszonyára változtatta. Dr. Talabér József egyetemi tanárt 1971 július 30-ig az építőmérnöki kar Építőanyagok tanszék tanszékvezetővé nevezte ki. Dr. Schnell László egyetemi tanárt a villamosmérnöki kar

Műszer- és Méréstechnikai tanszék vezetőjét, Kolos Richárd egyetemi tanár elhunyt miatt ideiglenesen a villamosmérnöki kar Híradás- és Műszipari Technológia tanszék vezetésével bizta meg. A karok és az Egyetemi tanács javaslata alapján a művelődésügyi miniszter-helyettes Dr. Szalay József, Dr. Granasztói Pál, Dr. Preisch Gábor, Dr. Bercei Tibor, Dr. Vámos Tibor részére címzetes egyetemi tanári; Dr. Joó István, Dr. Sziráky Zoltán, Gregor Aladár, Dr. Borsos Béla, Takács Gyula, Dr. Kolos Ede, Dr. Steingassner Pál, Dr. Karsai Károly, Dr. Lajtha György részére címzetes egyetemi docensi címet adományozott. Nyelvi Intézet működik egyetemünkön az 1969/70-es tanévtől. Az idegennyelvi lektorátusok az Intézetben belül új néven, mint Idegennyelvi Csoportok működnek. Az intézet igazgatói teendőivel a Művelődésügyi Minisztérium Dr. Fives Ödönt bizta meg, aki egyben ellátja a villamoskari Idegennyelvi Csoport vezetését is. Új elnevezést kaptak a Központi Tanszékek. A Dr. Benke István rektorhelyettes felügyelete alá helyezett tanszékek összefoglaló neve; „Társadalomtudományi Tanszékek”.

KAPCSOLATAINK A NAGYVILÁGGAL

Szocialista szerződés a Prágai Műszaki Főiskolával

Erdeklődésre tarthat számot egyetemi közvéleményünk körében a Prágai Műszaki Főiskolával az elmúlt napokban aláírt szocialista szerződés. Mint azt már hírtől adtuk, a szerződést e hó 18-án, a rektori kis tanácsteremben adott fogadás keretében érvényesítették, melyet dr. Perényi Imre rektor elvtárs szíves hangú beszéde követett. — Aláírtuk a Prágai Műszaki Főiskolával egyetemeink kapcsolata folyamán első ízben megkötött együttműködési szocialista szerződésünket — mondotta Rektor elvtárs. E keretszerződés alapján még az idén előkészítjük és nálunk vagy Prágában aláírjuk a két évre szóló részletes munkatervet. A keretszerződés tag lehetőségeket biztosít oktatási, nevelési és tudományos tapasztalataink kicserélésére. Esmecserénk folyamán megállapítottuk, hogy a két ország nagyjából azonos körülmények között fejlődik, gazdasági, műszaki célkitűzéseink azonosak, hasonló problémákat kell megoldanunk a szocializmus építésén során. — A két műszaki egyetem között is sok a hasonlóság — folytatta Perényi elvtárs. Így majdnem azonos létszámmal dolgozunk, csaknem azonos fakultásokkal rendelkezünk. Esmecserénk folyamán továbbá kiderült, hogy még az útkeresés is sok hasonló vonást mutat elközelítésünkben. Ezért jogos az a reményünk, hogy a kapcsolatok első fázisán, a megismerkedésen túlmenően hamarosan rátérhetünk a közösen végzett tudományos munka, tankönyv és jegyzet-írás, stb. gyakorlatára. Beszéde befejezésével Rektor elvtárs sok sikert kívánt a baráti Csehszlovákiának, a Prágai Műszaki Főiskolának az elkövetkező időkre. Dr. Bohumil Kvasil professzor, a Prágai Műszaki Főiskola rektora válaszbeszédében hasonlóképpen nyilatkozott a két egyetem kapcsolatáról, a jövőről. Kifejezte azt a reményt, hogy pártunk, az MSZMP Politikai Bizottsága által kidolgozott tudománypolitikai irányelvek hasznosak lesznek és sok segítséget nyújtanak az ő számukra is, tekintettel a nehéz politikai helyzetre, amelyben most vannak. Végezetül megköszönte küldöttségük nevében a szíves fogadtatást, amelyben egyetemünkön részesültek. Ez után az újságírók kérdésére válaszolva elmondotta, hogy delegációja három napig tanulmányozta a BME életét, munkáját, és gazdag tapasztalatokra tett szert. Főként az oktatás, a tudományos munka, az iparral való együttműködés itteni megszervezéséből tanulhatunk sokat — mondotta. A szerződés lehetőséget nyújt majd az egyes tanszékek közvetlen együttműködésére, a személyes kapcsolatok kialakulására. A magunk részéről máris elhárítottunk minden olyan adminisztratív akadályt (útlevél, vízum- és valutagondok) melyek körülményes intézése meglassíthatná ezt a folyamatot. Természetesen az együttműködés sikere a két egyetem együttes erőfeszítéseitől függ majd — fejezte be a szocialista szerződés ünnepélyes aláírása alkalomával egyetemünkön tett nyilatkozatát a Prágai Műszaki Főiskola rektora. — csanádi —

...nem realizálódtak teljesen. A vb e kérdésekkel foglalkozó határozatai megállapították: a nevelési tervek végrehajtása vonatott. Ennek egyik oka: nincs elég konkrét állami utasítás arra, hogyan bontsák le a terveket az oktatók egyéni gyakorlatáig. Nem fekinthetünk megoldottnak a nevelőmunkákért járó erkölcsi és anyagi elismerés formáit. Még nem állíthatjuk azt, hogy nálunk a nevelés annyira természetes egyéni tevékenységé vált, mint például az oktatás. Mind-ezek megoldásához elsősorban a kommunista oktatók példamutatása szükséges. Igen sokat tehetnek a pártcsoportok. Aktivizálhatják saját oktatóikat, ugyanakkor, a tanszék vezetőivel fennálló jó kapcsolat esetén, módjuk van a nevelőmunkában élénjáró oktatók elismerését kezdeményezni. Sokat segíthetnek a kari nevelési tervek tanszéki lebontásában, alkalmazásában is. Ez meggyorsíthat mind a végrehajtást, mind az ellenőrzést. Az ellenőrzések eddigi helytelen, ritka és csak extrém esetekben alkalmazott gyakorlati helyett, olyan légtört kellett teremteni, amelyben az ellenőrzés állandó és segítő jellegű lenne, egy elvtársi tapasztalatcseré színvonalán. Befejezésül az előadó hangsúlyozta: tudatosítani kell a kommunista oktatók előtt, hogy bármely nevelési koncepció realizálása csak úgy lehetséges, ha az egyes ember, az egyes oktató munkájára helyezik a hangsúlyt. Végső célként el kell érniük azt, hogy az oktatás és a nevelés elválaszthatatlan tevékenységé váljék egyetemünk minden egyes oktatójánál.

ŐSZI MEDITÁCIÓ

Tanévnyitó pártaktív egyetemünkön

Szeptember 16-án, kedden, dr. Móró István, a budapesti Marxizmus-Leninizmus-Estí Egyetem igazgatója, dr. Fehér János BME rektorhelyettese, a pártbizottság vezetői, valamint valamennyi pártbizalmi és alapszervi vezetőségi tag részvételével tanévnyitó pártaktívát tartottak egyetemünk díszterében.

A napirend első pontjaként dr. Móró István elvtárs 67 aktívának nyújtotta át a Marxizmus-Leninizmus-Estí Egyetem kétéves kihelyezett tagozatának sikeres elvégzését elismerő oklevelét. Ez alkalommal méltatta általában a pártoktatást, megállapítva, hogy az elmúlt években országosan megnőtt a marxizmus-kötött formában történő, magas szintű tanulás iránti igény. Az egyetemünkre kihelyezett tagozat — amely az idén már a harmadik évfolyamot iskolázza be — a BME sajátosságainak figyelembevételével jött létre. A kísérletnek tekinthető megoldás jól bevált: ennek nyomán a módszert más ezvatemek is átveszik. A gyakorlatban nyert bizonyosságot, hogy a kétéves kihelyezett tagozaton végzett oktatók világnézeti felkészültsége elmélyült: hogy filozófiai és politikai gazdaságtani ismereteket szaktárgyaik oktatásánál iszen jól tudják alkalmazni. Az sem közömbös, hogy a speciális tagozat oklevelének birtokában nem kell külön világnézeti vizsát tenni a kandidátusi fokozat eléréséhez.

A második napirendi pont Thernesz Vilmos elvtárs, pártbizottság titkár előadása volt a pártépítés kérdéseiről. Az előadó megállapította: a legutóbbi tíz évben kétszeresen nőtt az egyetemünkön oktató kommunisták száma. Ugyanígy alakult a nem oktató dolgozó párttagok létszáma is. Bár a párt ereje és létszáma közén nem lehet automatikusan egyenlőséget tenni: a párt politikájának népszerűségét ez az eredmény is jellemzi. Mutatja ez azt is, hogy nálunk a pártépítés állandóan felfelé ível: nincsenek hanvatló periódusok. Az egyetem oktatói egyvetérenek a párt nagy politikai célkitűzéseivel és politikai egyetemi gyakorlatával is.

Az elmúlt tanév második felében jelentősen meggyorsult a hallgatói pártépítés. Ebben az időszakban több hallgató jelentkezett a párba, mint korábban éves átlagokban. Ebben a kommunista oktatók erőfeszítései is kifejezésre jutnak. Mindezzel együtt elégedetlenek vagyunk, mert az a meggyőződésünk, hogy még tőbben alkalmasak a párttagságra a hallgatók közül. Az a tény, hogy a műszaki értelmiség körében, országos viszonylatban háromszor annyi párttag van, mint a más munkaterületekhez tartozók között, azt bizonyítja, hogy ma még kint az üzemekben, a munkahelyeken realláódik az a világnézeti fejlődés, amelyen a hallgatók itt, az egyetemen mennek keresztül. Hogy ezek a hallgatók már nálunk, az egyetemen a párt tagjaivá váljanak, legfőbb kötelességünk a pártépítés szervezeteinek és módszereinek továbbfejlesztése.

Thernesz Vilmos elvtárs előadása további részében az erre szolgáló konkrét tennivalókkal foglalkozott. Harmadik napirendi pontjaként dr. Petrík Olivér tanszékvezető egyetemi tanár előadása hangzott el. Bevezetőjében utalt az 1966-os egyetemi pártküldött-értekezletnek az egyetemi nevelőmunka fejlesztésére hozott határozataira. Ezek végrehajtását részletezve, megállapította, hogy eredmények születtek. Általánosságban a tanulóközvetítő tanári rendszer. Elterjedt a kis csoportos oktatás, fejlődött a kollégiumi nevelőmunka. Nevelési tervek készíttek. kari nevelési vitákat tartottak. A kitzűött célok azonban még

nem realizálódtak teljesen. A vb e kérdésekkel foglalkozó határozatai megállapították: a nevelési tervek végrehajtása vonatott. Ennek egyik oka: nincs elég konkrét állami utasítás arra, hogyan bontsák le a terveket az oktatók egyéni gyakorlatáig. Nem fekinthetünk megoldottnak a nevelőmunkákért járó erkölcsi és anyagi elismerés formáit. Még nem állíthatjuk azt, hogy nálunk a nevelés annyira természetes egyéni tevékenységé vált, mint például az oktatás. Mind-ezek megoldásához elsősorban a kommunista oktatók példamutatása szükséges. Igen sokat tehetnek a pártcsoportok. Aktivizálhatják saját oktatóikat, ugyanakkor, a tanszék vezetőivel fennálló jó kapcsolat esetén, módjuk van a nevelőmunkában élénjáró oktatók elismerését kezdeményezni. Sokat segíthetnek a kari nevelési tervek tanszéki lebontásában, alkalmazásában is. Ez meggyorsíthat mind a végrehajtást, mind az ellenőrzést. Az ellenőrzések eddigi helytelen, ritka és csak extrém esetekben alkalmazott gyakorlati helyett, olyan légtört kellett teremteni, amelyben az ellenőrzés állandó és segítő jellegű lenne, egy elvtársi tapasztalatcseré színvonalán. Befejezésül az előadó hangsúlyozta: tudatosítani kell a kommunista oktatók előtt, hogy bármely nevelési koncepció realizálása csak úgy lehetséges, ha az egyes ember, az egyes oktató munkájára helyezik a hangsúlyt. Végső célként el kell érniük azt, hogy az oktatás és a nevelés elválaszthatatlan tevékenységé váljék egyetemünk minden egyes oktatójánál.

